

Ίω 20,1-18

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ σὴ Μαρία τῆ Μαγδαληνῆ

«Χριστὸς ἀνέστη», παιδιά! Αὐτόν τό χαρούμενο ἀναστάσιμο χαιρετισμό μαζί μέ τήν ἀπάντηση «Ἀληθῶς ἀνέστη», πού σημαίνει ὅτι πράγματι ἀναστήθηκε, θά τόν λέμε γιά σαράντα μέρες.

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό πιά χαρούμενο γεγονός τοῦ κόσμου! Ὁ Χριστός μέ τήν ἀνάστασή Του νίκησε τόν θάνατο, πού τόσο τόν φοβοῦνται οἱ ἄνθρωποι. Καί εἴμαστε σίγουροι, παιδιά, πώς ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς. Πῶς εἴμαστε σίγουροι; Τόν εἶδαν ζωντανό καί ἀναστημένο πολλοί ἄνθρωποι. Πρώτη τόν εἶδε μία μαθήτριά Του, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

Ἄγιογραφική διήγηση

Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἀγαποῦσε πολύ τόν Χριστό. Ὁ Κύριος τήν εἶχε θεραπεύσει καί ἡ Μαγδαληνή ἀπό εὐγνωμοσύνη ἔγινε πιστή μαθήτριά Του. Ἀκολουθοῦσε τόν Χριστό ὅπου πήγαινε καί ἄκουγε μέ θαυμασμό τῆ διδασκαλία Του.

Ὅταν Τόν σταύρωσαν, τήν ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς, ἦταν κι αὐτή

στόν Γολγοθά μαζί μέ άλλες μαθήτριες του Χριστού. Παρακολούθησε λυπημένη όλα τά γεγονότα. Ακολούθησε τόν αγαπημένο Δάσκαλό της μέχρι τόν τάφο. Είδε ότι Τόν βάλανε σέ μία σπηλιά (έτσι ήταν τότε οί τάφοι), είδε καί τή μεγάλη πέτρα μέ τήν όποία έκλεισαν τήν είσοδό της.

Τήν Κυριακή πρωί-πρωί, ένώ ήταν άκόμη σκοτάδι, ξεκίνησε μαζί μέ τίς άλλες μαθήτριες, μέ πολλή άγωνία, γιά τόν τάφο του Χριστού. "Ηθελαν νά αλείψουν τό νεκρό σῶμα Του μέ άρώματα, **μέ μύρα**, σύμφωνα μέ τή συνήθεια τής έποχής. Γι' αυτό **τή Μαγδαληνή καί τίς άλλες μαθήτριες τίς ονομάζουμε «Μυροφόρες».**

Η Μαρία ήθελε νά φτάσει τό γρηγορότερο στόν τάφο καί έτρεξε πρίν από τίς άλλες μυροφόρες. Άλλά τί μεγάλη έκπληξη τήν περίμενε εκεί! **Βλέπει τήν πέτρα πού έκλεινε τόν τάφο μετακινημένη από τή θέση της καί τό μνήμα άδειανό.** Πού νά φανταστεί ότι ό Χριστός άναστήθηκε καί άγγελος Κυρίου άπομάκρυνε τή μεγάλη πέτρα! Νόμισε ότι κάποιος είχε κλέψει τό σῶμα του Χριστού. Έτσι γεμάτη φόβο καί άγωνία τρέχει νά πει τά γεγονότα στόν Πέτρο, στόν Ίωάννη καί στους άλλους μαθητές.

Ό Πέτρος καί ό Ίωάννης, μόλις άκουσαν ότι τό μνήμα ήταν άδειο, έτρεξαν κι αυτοί εκεί γιά νά διαπιστώσουν άν αυτά πού τούς είπε ή Μαρία ήταν άληθινά. Καί πραγματικά! Βλέπουν τόν τάφο άδειο καί τίς λωρίδες του σεντιονιού, μέ τίς όποίες είχαν τυλίξει τό νεκρό σῶμα του Χριστού, καθαρές καί διπλωμένες σέ μία άκρη. Άλλά αντί νά πιστέψουν ότι ό Χριστός άναστήθηκε, όπως έξάλλου τούς τό είχε πει πρίν σταυρωθει, άπόρησαν καί **νόμισαν ότι πρόκειται γιά κλοπή.** Έτσι έφυγαν κι αυτοί σκεπτικοί καί θλιμμένοι.

Η Μαρία ή Μαγδαληνή επέστρεψε πάλι στό μνήμα. Δέν ήθελε νά πιστέψει πώς δέν θά μπορούσε ούτε καν νά αλείψει τόν αγαπημένο Νεκρό μέ τά μύρα της! "Όταν έφτασε στό άδειο μνήμα ξέσπασε σ' ένα δυνατό, πονεμένο κλάμα. Πώς νά μή λυπάται, άφου ούτε τό νεκρό σῶμα του Κυρίου δέν ύπήρχε πιά!

Μέ τά μάτια δακρυσμένα ή Μαρία έριξε γιά μιά φορά άκόμη τό βλέμμα της στόν άδειο τάφο. Καί ζαφνικά είδε έκεϊ μέσα **δύο φωτεινούς, όλόλαμπρους άγγέλους**, πού μέ σοργή τή ρώτησαν:

- Γυναίκα, γιατί κλαῖς;

- Κλαίω, γιατί πήραν τόν Κύριό μου άπό έδῶ καί δέν ξέρω πού τόν έβαλαν, άπάντησε ή Μαρία.

Καθώς όμως μιλοῦσε, είδε μιά έκπληξη νά ζωγραφίζεται στά πρόσωπα τῶν άγγέλων. Γύρισε κι αὐτή πίσω γιά νά δεῖ τί συμβαίνει. **Εἶδε τότε έναν άγνωστο** άνδρα.

- Γυναίκα, γιατί κλαῖς; Ποίόν ζητᾷς; τή ρώτησε έκεῖνος.

Ἡ Μαρία νομίζοντας ότι ό άνθρωπος αὐτός ἦταν ό κηπουρός τοῦ εἶπε:

- Κύριε, άν έσύ Τόν πήρες (έννοοῦσε τόν νεκρό Ἰησοῦ), πές μου πού Τόν έβαλες καί έγώ θά ῥθῶ καί θά Τόν πάρω.

Τά λόγια τῆς Μαρίας εἶχαν τόσο πόνο, αλλά καί τόση αγάπη γιά τόν Δάσκαλό της! Οὔτε στιγμή δέν σκέφτηκε ότι δέν θά μπορούσε νά μεταφέρει μόνη της ένα νεκρό σῶμα. Ἔνα μόνο τήν ένοιαξε: **νά βρεῖ τόν Χριστό μέ όποιον τρόπο**. Τότε ό άγνωστος τή φώναξε μέ τό όνομά της:

- Μαρία!

Ἡ Μαγδαληνή ζαφνιασθηκε. Σάν νά άνοιξαν τά μάτια της! Ὡστε ό άνθρωπος αὐτός πού τόσο πονετικά τήν πλησίασε δέν ἦταν άγνωστος, αλλά πολύ γνωστός καί αγαπητός. **Ἦταν ό ἴδιος ό Χριστός, καί μάλιστα ζωντανός, άναστημένος!**

Μέ άπέραντη χαρά έπεσε στά πόδια Του καί φώναξε:

- Δάσκαλέ μου!

Ἦθελε νά αγκαλιάσει τά πόδια Του, νά τά φιλήσει. Ὁ Κύριος όμως τῆς εἶπε:

- Μή μέ άγγίζεις, δέν άνέβηκα άκόμα στόν Πατέρα μου. Μόνο πήγαινε καί πές στους άδερφούς μου, στους μαθητές μου, πώς **άνεβαίνω πρὸς τόν Πατέρα μου καί Πατέρα σας καί Θεό μου καί Θεό σας**»*.

Ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἦταν ἡ πρώτη πού ἀξιώθηκε γιά τή μεγάλη της ἀγάπη νά δεῖ τόν Χριστό ἀναστημένο. Ἡ πρώτη πού μετέφερε τά εὐχάριστα νέα στούς μαθητές Του. **Ἔγινε, δηλαδή, ἡ πρώτη εὐαγγελίστρια**, ἡ πρώτη πού ἀνήγγειλε τό πιό χαρούμενο μήνυμα, τό «Χριστός ἀνέστη».

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Χριστός μας, πού εἶναι Θεός καί ἄνθρωπος, **Θεάνθρωπος**, ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς. **Νίκησε τόν θάνατο καί τήν ἀμαρτία** καί κάποια μέρα θά ξανάρθει γιά **νά ἀναστήσει ὅλους τούς ἀνθρώπους**. Θά πάρει κοντά Του στόν παράδεισο ὅλους αὐτούς πού Τόν ἀγαποῦν.

Γι' αὐτό, παιδιά, **ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό πιό εὐχάριστο μήνυμα** πού ἀκούστηκε ποτέ στόν κόσμο. Αὐτή τή μεγάλη ἀλήθεια, ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς, νά τή σκορπίσουμε κι ἐμεῖς σέ ὅλους μέ τόν ἀναστάσιμο χαιρετισμό «Χριστός ἀνέστη!».

Ἐπιπλέον, μπορεῖτε κι ἐσεῖς, παιδιά, νά γίνετε **μικροί εὐαγγελιστές**, ὅπως ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Πῶς; **Καλώντας τούς φίλους σας** καί τούς συμμαθητές σας στό κατηχητικό γιά νά μάθουν κι αὐτοί γιά τόν Χριστό καί τήν ἀνάστασή Του!

(Προτεινόμενος ὕμνος: «Χριστός ἀνέστη»).

**«Χριστός ἀνέστη!»
σάν τή Μαγδαληνή
σ' ὅλους θά τό φωνάζω,
παντοῦ νά ἀκουσεῖ!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνα της άγιας Μαρίας Μαγδαληνής.
2. Άναστιάσιμη προσευχή.
3. Τό σύνθημα του μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.
5. Παιχνίδι: Πασχαλινό πάζλ.

* 'Υποσημείωση: *Ἦθελε ὁ Χριστός μας μ' αὐτά τὰ λόγια νά βοηθήσει τή Μαρία νά καταλάβει ὅτι ἀπό δῶ καί πέρα δέν θά συνεχίσει νά ζεῖ μαζί τους ὡς ἀπλός ἄνθρωπος, ἀλλά θά ἀνεβεῖ στόν Πατέρα Του, στόν οὐρανό, ὅπου μία μέρα θά μᾶς πάρει ὅλους κοντά Του γιά νά ζοῦμε μαζί Του εὐτυχισμένοι.*